

O.S.T.R., Miejska

Oceniany przez pryzmat gestów wobec otoczenia
myślisz że prawda jest na wierzchu
w czarnych wspomnieniach nie ma miejsca dla koleżków,
jesteś sam ze swym sumieniem
w lustrze odbicie w twarz się śmieje
a to czemu? To nie kwestia systemu który uwypukla grzechy
zasady życia, ulatują jak monety
rośnie na nie apetyt a ja sam ze sobą w niezgodzie...

Ref.x2

...ocenianny przez pryzmat gestów wobec otoczenia...
...ile nienawiści tylko popatrz...
...sens nie w gotówce...
...pierdolony zwykły gorzki świat...

0:29, latarni blask rozjaśnia drogę
robię co mogę by w życiu zachować formę
myślę sobie - ile świat lat ciągnąć będzie tą nędzę?
czy kiedyś łańcuch ciągłych życzeń pęknie?
po chuj mi wciskać że jest pięknie - pomyśl
na ile jesteś w stanie zrozumieć obydwie strony tej gry
jak zamiast czułych zdań - zszargane nerwy
na twarze zerknij - żadne odkrycie
na nich wyrysowane życie
męki i prośby by trafić na właściwe akordy
nasz czas na ziemi
miliony problemów, których nie sposób odmienić
sam w sobie uwięzieni znam takich,
dla znaczeń nic jak rytm nie daje iść w przód
choćby spojrz na Łódź
gdy jedni konsumują orgię
inni na samym dni oblegają dworce
licząc na skromną porcję
co drażni ich - smród?
odrzuca fakt życia w tym miejscu
proszę, nie wszystko w kolorze ma być
każdy ma prawo marzyć
i tylko śmierć jest nas w stanie tego pozbawić
prościej tego chyba nie da się wyrazić

Ref.x2

...ocenianny przez pryzmat gestów wobec otoczenia...
...ile nienawiści tylko popatrz...
...sens nie w gotówce...
...pierdolony zwykły gorzki świat...

Ejj szluga kopsnij - na przeciw mnie gość obcy
sprana zielona kurtka i brązowe portki
spojrzenie w oczy - nie trzeba słów, jest bezrobotny
spójrz ile hałasu jest wokół forsy
dotknij świat prawdziwych zmagania,
wolny od zabaw
łatwych dziewczyn, imprez
gorszych i lepszych
dość ludzi biernych
wiernych swym ideałom co dnia
widzę to po przechodniach
cały zwierzęcy folwark
z gorszymi zerowy kontakt
nie mów że nie wiesz
i tak na dworcach sramy w ten sam sedes
łatwo się przewieźć
trzymając z dala od wad ludzkich
choć ten sam strach utkwiał nam

a chamstwo pcha by się wyróżnić
od zwykłej prostytutki
niby każdy ma plan swój
oddaję miastu resztę
ono samo osądzi
twarze tych którym już pisane błędzić
i tak z każdym dniem od dna trudniej się odbić

Ref.x2

...ocenianny przez pryzmat gestów wobec otoczenia...
...ile nienawiści tylko popatrz...
...sens nie w gotówce...
...pierdolony zwykły gorzki świat...

Życie płynie jak film wspomnień
na karku postawiony kołnierz
by jak najmniej świata zobaczyć
by nie musieć się tłumaczyć
za cudze krzywdy, liczby
których w rzeczywistości nie zgarnie nikt
gdy innym leci powoli czas
chwila za chwilą
topnieje w ustach jak Gyros
innym do rąk przyrasta kilof
chuj wie za co
nie zmienisz nic płacząc
problemy z pracą w jaką postać się wcielić
by dorwać świat elit
dla jednych przemyt
dla drugich resztki spod politycznych jelit
zdziwieni - jak to?!
jednemu na tysiąc przecież się fartło
i tak ślepotą ogarnia miasto
a las rąk w prośbach
by jutra dotrwać
gdy fason, podpisuje kontrakt
inni na dworcach
z życiem w reklamówce
proszą tylko o złotówkę
przez dziurę w kurtce widać cały dobytek
i ból pomyłek nad życiem
miłość do życia
by w życiu naznaczyć swą siłę

Ref.x2

...ocenianny przez pryzmat gestów wobec otoczenia...
...ile nienawiści tylko popatrz...
...sens nie w gotówce...
...pierdolony zwykły gorzki świat...